

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 12. Summarium quoddam reru[m] in mundo occurentium, de quibus
homines queruntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

est, non quod ille, sed quod voluit ipsa, fecisset, etiā per eandem creature voluntatem, qua factum est, quod Creator noluit, impleret ipse, quod voluit, *BENE UTENS MALIS* (& quidem simpliciter ac sumē malis, nempe peccatis) tanquam summē bonus, ad eorum damnationem: quæ est actus justitiae scelera vindicantis. Hanc justitiam si imitatur Magistratus, & Superiores, vel quicunq; potestate in alios pollent, vtūtur & ipsi veris malis bene. Nam occasione peccatorum, cælum merentur; sicut & illi, quos aliorum injuriæ & tyrannis ad martyrium exercet. Deniq; nemo est, qui non possit, ex ipsis aliorum vitijs, virtutem discere. Audi perfectionis magistrum. *Illa, ait, studeas magis cauere & vincere, quæ tibi frequentius, in alijs, displicant. Ubique profectum tuum capias: ut, si bona exempla videas, vel audias, ad imitandum accendaris. Si quid autem reprehensibile consideraueris, caue, ne idem facias; aut si aliquando fecisti, citius emendare studeas. Si culpæ malū prodesse potest, quanto magis malum naturæ?*

§. XII.

Summarium quoddam rerum, in mūdo occurrentium, de quibus homines queruntur.

Sed descendamus ad peculiaria, quæ sunt naturæ,

Thom.
de Kemp.
lib. 1. de
imit. c. 25.

naturæ, & vulgò simpliciter mala existimātur, atq; per certas classes, exemplis historijsque judicia æquissima DEI demonstramus, eamusque primùm per ea, quæ extra hominem sunt; vt de cœlo fulmina, grandines, tempestates; & quæ cœli, aërisque (quippeni & ignium?) injuriæ appellantur: per pericula aquarum, & terrarum; item per inopias, paupertatem, matrimonia mala: per monstra, è matrimonijs nata, aut certè per monströosas natorum deformitates: nec non per hominum affictorum & afflignantium infamias, & calumnias, insidiásque. Tum, quæ cruciant in proprio corpore, consideremus; vt sunt morbi, vulnera, truncationes, neces, immaturæ ac violentæ; itémque quæ communitatem totam inuadunt, ac plures depopulantur, vt famæ, pestes, bella. Denique quæ animam ipsam potissimum affligunt, vt graues tentationes, desperationes, malæ mortes. quæ omnia sunt in mundo; omnia sunt, Deo justissimè vel immittente, vel permittente. cuius æquissimam voluntatem vel tempus reuelat, vel fides & ratio approbat, vel historia narrat; dum ipsa culpæ vituperatione, pœnæ justitiam commendat. *Vtinam tibi.*

• Le-

¶ Lector (ad quem verba Mercurij ad filium facta trāsfero) Utinā tibi daretur facultas, ut Pimālarū adminiculo in sublimēaēris plagā volares, det. cap. 36
 mediamq; inter cœlum ac terrā, regionem sortitus, conficeres terræ quidem soliditatē, maris diffusionem, fluxum fluminum; aēris amplitudinem; ignis arctam celeritatem. O felicissimū, fili, spectaculū, ô beatissimam visionem! Si quidem uno lūminū motu, seriem totius mundi comprehenderes, immobilemq; factorem concitum, latentem quoque perspicuum cerneret.

C A P V T. III.

DEI opera iudiciaq; etiam in Fulminibus,
 & igne, & aëre; & reliquis iratis mundi elementis, esse laudanda.

§. I.

Momorum, contra mundi partes,
 querela.

Am est abundans Numinis bonditas, vt non solum in Filium, ac S. Spiritum redundārit, sed etiam in creaturas, velut extra familiam, sese effuderit, hominēmq; condiderit, hominīsq; caussā, cætera omnia; vt existerent, de quibus, & in quos esset liberalis. Quod si totus mundus, hominis caussā, factus est,

partes